

MAHKEME TUTANAKLARINDAN

PKK DAVASI

Duruşma Hakimi- Duruşma tehir edildiği belli gün ve saatte. Sıkıyönetim komutanlığı 2 Nolu Askeri Mahkemesi. Mahkeme Heyeti, İddia Makamı ve tutunakta bir değişiklik olmaksızın mahsus salonda toplandı. Oturum açıldı, yoklama yapıldı.

Siirt-Batman grubu tutuklu sanıklarının hepsinin getirildiği görüldü. Serbest olarak yerlerine alındılar. Tutuksuz sanıklardan hiçbirinin gelmediği görüldü.

Sanık vekillerinde: Avukat Nevzat Helvacı, Hüseyin Yıldırım, Hüseyin Avni Altay ve Süleyman Yeter'in de geldiği görülerek yerlerine alındılar.

Duruşma Hakimi tarafından sanık Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş çağrıldı:

SANIK MEHMET HAYRİ DURMUŞ

SORGUSUNDA:

Duruşma Hakimi- PKK örgütünün Merkez Komitesinde görevli olduğunuz aynı zamanda kurucu üye olarak bulunduğunuz. 6136 sayılı Kanuna aykırı davrandığınız adam öldürmeye azmettirdiğiniz iddia ediliyor.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Ben Kürdistan'da bağımsızlık ve demokrasiye öncülük etmekte olan Partiya Karkeren Kürdistan örgütünün bir üyesiyim. Başından beri bu hareketin faaliyetlerinde bulundum, daha grup aşamasındayken çalışmalarına katıldım ve partileşme sürecinde yine fiilen çalışmalara katıldım, kuruluş toplantısında bulundum. Daha sonra Partinin Merkez Komitesine seçildim. Partinin Merkez Komitesi üyesiydim, doğrudur. Diğer iddiaları zaten ileride ifademi verirken tek tek üzerinde duracağım, izah edeceğim. “Adam öldüremeye azmettirme” diye bir iddia var. Bunu şu anda hemen belirteyim, öyle özel bir karar vermeşliğim yoktur. Özel olarak bir eylemi azmettirici bir konumum olmamıştır. Bu iddiayı şimdilik hemen deddedeyim. İfademe biraz sonra geçeceğim, şu anda iddianame üzerinde biraz durmak istiyorum. Diğer arkadaşlarım gibi ben iddianamede belirtilmiş olan bazı yanlış noktalara değineceğim. Bunlara değindikten sonra ifademe geçeceğim.

Duruşma Hakimi- Şimdi, sizden daha önce Mazlum Doğan iddianame üzerinde durdu. O noktalara aynen katılıp katılmadığınızı; yani fazladan olmasın istiyoruz. Onların dışında....

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Mümkün olduğu kadar toparlayacağım. Konumum gereği ben bazı diğer arkadaşlarımdan farklı bir takım açıklamalarda bulunmak durumundayım.

Duruşma Hakimi- Peki.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Daha doğrusu arkadaşlarımdan söylediklerinin çoğuna katılıyorum. Burada yalnız Mazlum Doğan Arkadaş değil, başka arkadaşlarım da açıklamalarda bulundular, onların tümünün açıklamalarına katılıyorum; fakat, kendim özellikle o arkadaşların belirtmedikleri veya bilmedikleri çeşitli hususlarda, beni tatmin edici olmadığı için o konularda açıklama yapmak istiyorum. Onun için, ben de benzer hususlara temas edeceğim; fakat biraz değişik olacak.

Duruşma Hakimi- Yalnız kısa kesin.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Tamam, mümkün olduğu kadar kısa keseceğim. Birinci olarak belirteceğim nokta; İddia makamının veya mahkememinin bizzatıhi kendisine yönelik olacaktır. İddia makamı ve dolayısıyla mahkeme hareketimizi yargılarken veya değerlendirirken politik davranmamaktadır, yani hukuki prensiplere bağlı kalmaktan ziyade, politik tavır takınmamaktadır. Niçin böyle davrandığını, bazı delillerle ortaya koymak istiyorum. Bir defa mahkeme malum, bir özel mahkemedir. Bunu hepimiz biliyoruz. özel mahkemelerin diğer mahkemelerden ayrılan bir yanı vardır ki, en temel farkı, özel mahkemeler kuruldukları dönemlerde mevcut yönetimin politikasını aynen uygulayarak veya o politikayı yargı organlarında icra ederler.

Duruşma Hakimi- Bu, senin kanaatin.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Evet, elbette benim kanaattim, kendi düşüncelerimi izah ediyorum. O halde, devletin bize yönelik politikası nedir? Mahkeme bizi bu acıdan değerlendireceğine göre, devletin politikasına bakmak gerekir. Devlet, daha doğrusu mevcut yönetim hareketimiz hakkındaki düşüncelerini açıkça beyan etmektedir, gizlememektedir, imha ve dağıtma, yok etme biçiminde bir politika izlemektedir. Sıkıyönetim komutanlıklarının bildirilerinde bu açıktır. “devletin bütünlüğüne yönelik hareketler yok edilecektir” biçiminde ifadeler kullanılmaktadır. Haliyle, devlet bu politikasını sonuca vardırarak için çeşitli araçlara başvurmaktadır. Bu araçlardan bir tanesi de yarı organıdır, yani mahkemelerdir. Mahkemeler esas olarak cezaevlerinde tutuklu bulunan yüzlerce partili, militan ve taraftarının pasifize etmek için karar verme aşamasına gelmiş durumdadır. Bir defa şunu belirtmeden geçemeyeceğim, bugün yargı önüne çıkarılmakta olan yüzlerce parti militanı, parti kadrosu ve taraftar her türlü savunma olanaklarından aslında mahrum bırakılmıştır. Adli müşavirliklere defalarca müracaatlarda bulunulduğu halde, bu konuda gerekli kolaylıklar gösterilmemiştir, kitaplar, kanunlar, yasalar talep edilmiştir, malzemeler, materyaller talep edilmiştir, bu konuda adli müşavirlik kolaylık göstermemiştir. Bunun dışında, sıkıyönetim komutanlıklarının emriyle avukatlarımız çalıştırılmamıştır, defalarca gözaltına alınmışlardır. Avukat Mahmut Bilgili, hareketimizle hiçbir ilişkisi olmadığı halde birkaç defa gözaltına alındı, neticede çalışmadığı için davayı bırakıp, terketmek zorunda kaldı. Şu anda nerede olduğunu bilmiyorum, davamızı terketti. Daha sonra Avukat Şerafettin Kaya yine hareketimizin kadrolarını ve taraftarlarının vekili olduğu için gözaltına alındı, bir müddet gözaltında kaldıktan sonra tutuklanmış olduğunu duydum. Daha sonra, bir müddet önceye kadar duruşmalarımıza katılan Erdi Uzunoğlu adlı avukatın, yine hareketin kadrolarını ve taraftarlarının vekâletnamesini aldığı davalara girdiği için gözaltına alındığını duydum ve birkaç haftadan beri haberim yoktur, kendisiyle görüşmemekteyim. Bu şekilde bir defa hareketimizin kadroları ve taraftarları savunmasız yargı organlarının önüne çıkmaktadır. Bu konuda herhangi bir imkânâ sahip olmadan, herhangi bir hazırlık yapmadan yargı organlarının önüne çıkarılmaktadır. Ve yargı organı önüne çıkarıldıktan sonra da ağır cezalara çarptırılıp, pasifize edilmek istenmektedir. Şimdi mahkemenin politik davrandığını ortaya koydum ve birkaç örnekle bunu biraz daha açıkça ortaya koymak istiyorum. Hukuk alanında fazla bilgim yoktur, ama bildiğim bazı şeyler vardır. Bir defa iddia makamı kendi iddianamesini hazırlarken kişi hakkında çeşitli araştırmalarda bulunur, soruşturma ifadelerinden başka çeşitli incelemelerde bulunur.

Duruşma Hakimi- Şimdi genel hususlara, savcının iddianamesini nasıl yazdığını, yazacağını sen öğretecek değilsin.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Tabii, bu hususta ben düşüncelerimi vurguluyorum.

Duruşma Hakimi- Hayır, düşüncelerini vurgulama yapıyoruz, daha sonra savunma safhasında bu hususa değinirsin. Yani, savcı iddianamesini şöyle yazar, mahkeme şöyle karar verir. Bu senin bir kere sorgunun, pozisyonunun dışında olan birşey. Savcı nasıl yazarsa yazar, sana bir iddianame getirmiş.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Şunu belirteyim, ben kendi görüşlerimi söylüyorum.

Duruşma Hakimi- Hayır, söyleyemezsin, nasıl söylersin? Savcı iddianamesini nasıl yazarsa yazar. Eline gelmiş bir iddianame, iddianame hakkında konuşabilirsin; ama şöyle yazar, böyle böyle yazar nasıl yazarsa yazar.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Kısaca değinip gececeğim. Şimdi dediğim gibi tamamen polis ifadelerine dayandırılmaktadır. Burada yüzlerece arkadaş ve taraflarımız çıkıp ifade verdi. Yüzlerce insanın ifadesi alındı, ben tanık oldum. Hepsi kendi ifadelerinde işkence altında alınan ifadelerinin iddianameye aynen yansıtıldığını iddia ettiler. Açıktır, polisin soruşturma döneminde almış olduğu ifadeler iddianameye aynen geçirilmiştir. Bir diğer husus daha var, burada önemli bir delil olarak ortaya koymak istiyorum. Hareketimiz bir çete olarak gösterilmiştir ve Türk ceza kanununda çete 168'inci maddeyle esas olarak cezalandırılır biçimde bir ifade vardır. Fakat hareketimizi sevk ve idare edenlerin durumu adeta bu şeyin dışında tutularak, idamla yargılanmaları, daha doğrusu, daha ağır cezalara çarptırılmaları gerektiği hususunda ifadeler vardır iddianamede. Hareketimizi sevk ve idare edenlerin 168'inci maddeden yargılanmaları gerekirken, herhangi bir madde gösterilmeksizin, daha doğrusu 450'ye-4,5 biçiminde şeyler konularak, hareketin sevk ve idare edicileri daha değişik cezalarla cezalandırılır biçiminde ifadeler vardır. Diğer bir husus, hareketimiz ideolojik olarak ortaya çıkmıştır. Giderek politikleşmiştir. Belli bir programı, tüzüğü vardır, düşünceleri vardır, ülkeyi değerlendirişi, şuyu buyu vardır. Bunlarla ilgili olarak mahkemenin elinde bir ton belge vardır, kitaplar vardır. Yani, bir geniş çapta ideolojik düşünceler aslında iddianameye yansıtılması gerekirken, bu hususta iddialar adeta çete şeyine uydurulmuştur. Yani, hareketimizin ideolojisi ve programına açıkça iddianamede yer verilmiştir. Çok basit bir iki cümleyle adeta hareketin siyasi karakteri bir kenara bırakılarak, tamamen bir macera grubu gibi gösterilmek istenmiştir. İşte bu şeylerden ötürüdür diyorum, hareketimizi mahkeme politik olarak değerlendirmemektedir; belirtmek istediğim birinci nokta budur. İkinci olarak üzerinde durmak istediğim husus, arkadaşlarım burada değindiler, ben de bir yönüyle biraz üzerinde durmak istiyorum. Çete iddiası vardır, hareketimizin bir çete olduğu iddiası vardır. Bu iddia kesinlikle gülünçtür, bu iddiayı ben de reddediyorum. Merkez Komitesi üyesi olarak ben pekçok şeyi biliyorum, diğer arkadaşlarımdan farklı olarak, hareketimizin gelişme sürecini ben iyi biliyorum. Hareketimiz, bir defa, bir milis gücü olarak ortaya çıkmamıştır. Şu veya bu dağın başında bir silahlı eşkiya grubu biçiminde türememiştir. Adam öldürüp de firar eden çeşitli silahlı unsurların bir araya gelip soyguncu, gangster çeteleri biçiminde ortaya çıkmamıştır, böyle bir türeme yoktur. Mahkeme heyeti de, daha doğrusu iddia makamı da şunu çok iyi bilmektedir, elindeki belgelerden, verilmiş, ifadelerden, itiraflardan açıktır, bilgisi vardır ve nitekim hareketimiz önce ideolojik olarak ortaya çıkmıştır. 1970'lerden sonra –ki biraz sonra ben daha detaylı olarak bu hususlara değineceğim, izah edeceğim- hareketimiz ideolojik olarak ortaya çıkmıştır. Marksizm-Leninizm kavranmıştır, ülke koşullarına indirgenmiştir, Kürdistan toplumunun yapısı değerlendirilmiştir. Bu senelerce, daha doğrusu yıllarca tartışma konusu edilmiştir, bu hususta seminerler verilmiştir. Daha sonra bir dizi toplantılar vardır. Bu toplantılarda hareketin durumu, ülkenin durumu, devrim meseleleri tartışılmıştır ve bilahare, yani son senelerde aslında harekete giderek silahlı mücadele de vermek durumunda kalmıştır. Çeşitli şiddet olayları gelişmiştir ve hareketimiz bir yandan kendi örgütlenmesini geliştirip yayarken, politikleşirken, örgütlenirken öte yandan kendisini

korumak için kadrolarını korumak için özellikle o aşamada çeşitli silahlı eylemlere de girişmiştir. O konuda da tedbirler alınmıştır ve hareketi inkar etmiyoruz. Silahlı gruplar oluşmuştur; onu inkar etmiyoruz. Silahlı gruplar oluşmuştur, eylemler konulmuştur, ama ön planda olan hareketimizin ideolojik olarak gelişmesidir, hareketimizin politik olarak gelişmesidir, örgütlenmesidir; esas olan budur. Yani diğer şeyler talidir. Çatışmalar, hareketin silahlı yanının gelişmesi, silahlı birimlerin oluşması ikinci planda kalmaktadır. Birinci planda olan hareketin ideolojik çalışmasıdır, örgütlenmesidir. Bilahare partileşilmiştir. Hareketimiz partidir, “Partiya Karkeren Kürdistan” dır adı. Apoculuk ve UKO’culuk suçlamaları yersizdir. Halk arasında konuşulsa bile bu konuda iddia makamının aslında iddianamede bu şekilde bizi isimlendirmesi, bunu ön plana çıkarması yine kasıtlıdır. Üçüncü değineceğim husus silahlı propaganda meselesidir. –arkadaşlarım değindi- ben de bir iki hususa değinmek istiyorum. Dün Mazlum arkadaşın da ifade ettiği gibi hareketimiz devrimci zoru ilke olarak benimsemektedir. Bu ilke aslında Marksizm’e, Leninizm’e ters düşmez. Daha doğrusu şöyle ifade edeyim, Marksizm-Leninizm mutlaka her yerde ve her zaman şiddet uygulanır, her şey şiddetle halledilir biçiminde bir anlayış şekline sahip değildir, Marksizm-Leninizm’de böyle bir katı tutum yoktur. Mümkün olduğu kadar barışçı koşullara girilmesi ve bu tür yöntemlerin uygulanması tercih edilir, ama sosyal devrimlerin bizzatiliğine bakıldığında bu devrimlerin hemen hemen tümünde kan döküldüğü, kanlı çarpışmaların olduğu ve devrimlerin böyle gerçekleştiği, çekişmeli, çatışmalı mücadeleler sonunda gerçekleştiği de bir gerçektir. Gerek sınıfsal devrimlerin, gerekse ulusal kurtuluş hareketlerinin uzun yıllar silahlı mücadelelerle sonuçlandığı, zafere ulaştığı bir gerçektir. Bu gerçeği bilen bizler elbette Kürdistan’da bir ulusal kurtuluş hareketini örgütlerken silahlı mücadeleyi ve devrimci zoru reddedecek değiliz ve bunu reddedenleri şiddetle eleştiriyoruz; bunu açıkça belirtelim, silahlı mücadeleyi Kürdistan’da reddeden, bu tür bir mücdalenin gereksizliğine ve reformlarla başarıya gidilebileceğine inananları biz teslimiyetçilikle, pasiflikle suçlamaktayız. Esas olarak reformlarla sonuca gidilemeyeceğini, bir ulusal kurtuluş hareketinin ancak güçlü bir örgütlenme, güçlü bir cepheleşme ve bilahare, uzun dönemde yürütülecek bir silahlı mücadele ile gerçekleşebileceğini, zafere ulaşılabilceğini belirtiyoruz; bu bizim bir ilkemizdir. Ama şu şeye katılmıyoruz, biz silahlı çatışmaya girerken ve o yönde eylemler geliştirirken propaganda olsun diye yapmadık. Silahlı propaganda ilkesinin aslında Marksizm-Leninizm’de detaylı olarak yeri yoktur. Bu çeşitli devrim grupları ve hareketleri tarafından ülkelerinin koşullarına uygun bir tarzda geliştirilmiş bir tezdur. Esas şudur, saldırı biçiminde şiddet olarak değerlendirilebilir. Hâlbuki hareketimiz şimdiye kadar hedeflerine saldırı yöneltmiş değildir, yani propaganda olsun diye iddianamede iddia edildiği gibi halk heyecana kapılsın, hareketin etrafında yer alsın veya gençlik silahlanmaya alışsın, bu şekilde ayaklanmanın zemini oluşsun, devlet taciz edilip halkın üzerine saldırtılsın biçimindeki anlayıştan hareket edilmemiştir. Yani eylemler veya silahlı olarak şimdiye kadar yürütülen mücadele bu şeyler oluşsun diye değil-izah edeceğim- gereklilikler olduğu için, gerek duyulduğu için başvurulmuştur. Hareketimiz daha ortaya çıktığı dönemden itibaren boy hedefi olmuştur. Şunu burada belirtmek istiyorum. Cumhuriyet dönemi boyunca da bunu açıkça göremekteyiz, ülkemizin kaderini derinden değiştirecek, temelinden değiştirecek çeşitli girişimler çok kanlı bir şekilde bastırılmıştır veya bu tür bir gelişmeye müsaade edilmemiştir. İmha edilmesi için, yok edilmesi için her türlü çabaya başvurulmuştur. Bizim hareketimize de esas olarak ülkenin kaderini temelden değiştirmeye aday olduğu için hatta ortaya çıktığı tarihlerden itibaren aslında devletin ve devletin istihbarat örgütleriyle birlikte çalıştığını iddia ettiğimiz çeşitli ajan örgütleri, provakatör grupların hatta yerli feodal-kompradorlara bağlı çeşitli milis güçlerinin boy hedefi olmuştur. Bunların çoğu hareketimizin kadrolarına yönelik komplalara girişmişlerdir. Örneğin Antep’te Haki Karer’in öldürülmesi olayında olduğu gibi, buna benzer daha birçok komplalar söz konusudur. Uzun süre hareketimiz bu komplolara karşı nasıl tavır takınacağını düşünmüş ve neticede acil olarak tedbir alınması gerektiğine inanmıştır.

Hareketimiz kendi kadrolarını, kendi örgütsel yapısını muhafaza etmek için herşeyden önce bunu yapabilmek için bazı tedbirler almıştır, silahlanmıştır ve bu şekilde bazı silahlı gruplar oluşturmuştur, eylemler koymuştur. Ajan ve provakatör örgütlere karşı yerel hain güçlere, milis güçlerine karşı, özellikle halka zulmeden ve halkın birliğini parçalamaya yönelik tavırlar içinde olan çeşitli çevrelere karşı silahlı eylemlere girişmiştir. Ama bunlar dediğim gibi hiçbir zaman propaganda olsun diye değil, aslında son derece gereklilik duyulduğu için, gerekli oldukları için başvurulmuş eylemlerdir ve taktik biçimindedir. Hiçbir zaman saldırı niteliğinde değildir. Bu konuda iddia makamının bu iddiasını da reddediyoruz. Diğer bir husus, demin de izah ettim, hareketimizin ideolojisi adeta bir çetenin düşüncesine veya bir çete konumuna uydurulmuştur. Yani iddia makamının elinde kitaplarımız vardır, dergilerimiz vardır, düşüncelerimiz buralarda açıkça izah edilmiştir. Serxwebun dergisi hareketimizin programının gerekçelerini içermektedir. Burada programın genişletilmiş bir biçimi ortaya konmuştur, devrimci görevler uzun boylu anlatılmıştır. Hareketimizin ittifak anlayışı, hareketimizin sınıfları değerlendiriş tarzı, çeşitli sınıfların devrimdeki yeri konusu burada geniş anlatılmıştır. Bu şeylere esas olarak iddianamede yer verilmemiştir. Bu da kasıtlı bir tavidir. Sadece hareketimizin 1-2 cümle ile amacı şudur biçimde konulmuş, o da dün arkadaşımın belirttiği gibi /bu konuyu tekrar açmak istemiyorum- Marksist-Leninist bir Kürt devleti biçiminde ifade edilmiştir. Bu zaten yanlış bir cümledir. Arkadaşım bu konudaki düşüncelerini belirtti. Hareketimiz, önüne bir asgari program koymuştur. Bu asgari program iki kısımdan oluşmaktadır. Birisi, devrimimizin milli yanı, diğeri devrimimizin demokratik yanı olarak değerlendirilebilir. Bu programda her ikisine de genişçe yer verilmiştir. Bu konudaki görevler açıklanmıştır. Yine programla beraber değineceğim tüzük hususu vardır. Dün arkadaşım izah etti. Aslında iddianamede belirtilen tüzük hareketimizin gerçek tüzüğü değildir. Bu bir ifade olsa gerektir. Böyle bir tüzüğe ben kendim rastlamadım, ben de tüzüğü okudum, tüzük elimde kalmıştır. Sanırım bu yönde bir ifade verilmiştir ve bu ifade tüzük diye ortaya konulmuştur. Aslında hareketin gerçek tüzüğü değildir, içinde yanlışlar vardır, eksiklikler vardı, ama bazı doğrular da vardır. Şimdi tek tek üzerinde durmaya gerek yoktur. Ama şunu hemen belirteyim, bu hareketin tüzüğü değildir. Bunu ben Merkez Komitesi üyesi olarak burada ifade edeyim. Üzerinde duracağım diğer bir konu ülke kavramı meselesidir. İddia makamı Kürdistan ülkesini kabullenmemektedir. Bu konuda “Apocular Türkiye’nin doğusunu ve güneydoğusunu ülkeden parçalayıp burada bir bağımsız devlet kurmak için çaba harcamaktadırlar” şeklinde ifadeler vardır. Yani Kürdistan’ın bir parçası olan Orta-Küzey-Batı Kürdistan diye adlandırdığımız bu parça, üzerinden bulunduğumuz parça Türkiye’nin doğusu ve güneydoğusu olarak değerlendirilmektedir. Oysa tarihsel olarak değerlendirdiğimizde burası Kürdistan’ın bir parçasıdır. Türkiye Cumhuriyeti’nin doğal bir parçası değil aslında Kürdistan ülkesinin bir parçasıdır. Bizim ülke anlayışımız burada arkadaşlar tarafından ortaya konuldu, ben bu düşüncelere katılıyorum. Biz, ırkçı, milliyetçi, şöven bir anlayışa sahip değiliz, başkalarının topraklarında gözümüz olamaz. Esasa olarak Kürt halkının üzerinde yaşadığı –tarihsel olarak- Kürt halkının üzerinde yaşadığı ve bugün de hali hazırda Kürtlerin çoğunlukta olarak yaşadığı yöreler tarafımızdan Kürdistan ülkesi olarak değerlendirilmemektedir ve buraların gerçek Kürdistan’a katılıp katılmayacağı, daha doğrusu üzerinde kurulacak bir Kürdistan devletinde nerelerin yer alacağı hususu burada bazı arkadaşlarım tarafından yine belirtildi. Ben de aynı düşüncelere katılıyorum. Bu, bu yörelerdeki halkın iradesine bağlı olacaktır. Mücadelemizin başarı durumuna bağlı olacaktır. Belki bir kısım bölgeler kurtarılmayacaktır uzun süre veya belki bazı bölgeler Türkiye ile birlikte yaşamak isteyeceklerdir. Bu konuda yöre halkının kendi iradelerine de başvurulacaktır. Halkın iradesine rağmen adeta zorbalık yaparak çeşitli bölgeleri Kürdistan’a dahil etme veya bazı bölgeleri ülkeden koparıp buralarda suni olarak devlet oluşturma biçiminde şöven, milliyetçi, ırkçı bir anlayışımız söz konusu değildir. Tarihsel olarak şekillenen bir halk vardır, bu Kürt halkıdır. Dün arkadaşım bu konuda bazı tarihsel

açıklamalarda bulundu. Ben, esasen bu konunun üzerinde fazla durmak istemiyorum, tartışma konusu da yapmak istemiyorum, ama görüyorum mahkeme heyeti bu konuyu yani Kürtler'in varlığı yokluğu meselesine veya Kürdistan'ın varlığı yokluğu meselesini sık sık tartışma konusu yapmaktadır. Bu durum bizce acayip karşılanmaktadır. Bugün artık bu konu tartışması yapılmayacak kadar açıktır, pek çok çevre tarafından kabul edilmektedir, hatta Türkiye'deki....

Duruşma Hakimi- Kim bu çevreler?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Efendim?...

Duruşma Hakimi- "Pek çok çevre" kim?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Bizatihi Türkiye'deki basındır. Yani Türkiye'deki basın bile bunu kabullenmiştir. Kürdistan üzümlerinde çeşitli oyunların oynandığı ve politikaların üretildiği günlük gazetelerde bile yer almaktadır. Kaldı ki, dünya politikasında uluslararası çeşitli toplantılarda bu hususlar tarihsel olarak pek çok defa ele alınmıştır. Barış toplantılarında...

Duruşma Hakimi- Tarihi incelediniz mi siz?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Tarih konularında fazla şeyim yoktur, yani bu konularda uzun araştırmalarım yoktur; ama...

Duruşma Hakimi- Nereden çıkartıyorsun milleti Türk, Kürt diye bölüp de nereden çıkarıyorsun Kürd'ü, Türk'ü bilmem nesini? Nereden çıkarıyorsun tarihi incelemedin de, belirli bir bilgin yok da?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Şunu söyleyeyim, bilgim yok derken bu konuda ben uzman değilim, bir tarihçi değilim, bunu demek istiyorum. Yoksa araştırmam yoktur biçiminde değil. Ben tahsili bir insanım. Elbette bu konuda okumuşluğum vardır. Pek çok kitap, belge okumuşum.

Duruşma Hakimi- Nereden okudun?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Kürtlerin kökeni ile tarihi ile ilgili, Ortadoğu'ya gelişle ilgili, Kürdistan üzerinde...

Duruşma Hakimi- Nereden gelmişler Ortadoğu'ya? Ne olmuş? Tarihte hangi devletleri kurmuşlar?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Bu hususta şunu söylemiştim: bu konuda arkadaşların yaptığı açıklamalara katılıyorum biçiminde ifadelerde bulundum demiştim. Ben de bu nedenle fazla açıklama yapmak istemiyorum. Yani bu hususu ben tartışma konusu yapıp da uzun boylu anlatmak istemiyorum. Yani bu hususu ben tartışma konusu yapıp da uzun boylu anlatmak istemiyorum.

Duruşma Hakimi- Mahkeme bir tartışma konusu yapmıyor, soruyor, kısaca açıklamalarda bulun.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Diğer arkadaşlarımda ifade ettiği gibi, Kürtler esas olarak Ari soyundan gelmektedirler ve Kuzey avrupa'dan. Kuzey-Batı Avrupa'dan,

İskandinav yörelerinden kavimler göç ederken Kürtler de esas olarak buradan gelerek Kürtlerin merkezi olarak kabul edilebilecek Van ve Urmiye Gölleri arasına, aşiretler biçiminde millatan önce 1000 yıllarında yerleşmişlerdir. Daha sonra aşiretler konfederasyonu biçiminde bir örgütlenmeye gidilmiştir. Bu siyasal organizasyon oluşturulmuştur. O dönemde var olmak için buralardaki köleci imparatorluklara karşı güçlü mücadeleler verilmesi gerekiyor. Bu nedenle aslında birleşilmiştir, örgütlenilmiştir. Asur'a karşı uzun süre mücadele edilmiştir. Daha sonra Asur devleti yıkılmıştır ve yerine Med organizasyonu oluşturulmuştur. Bu, Kürtlerin oluşturduğu ilk siyasal organizasyondur, devlettir. Yaklaşık 200 yıl kadar hükümlanlık sürmesi söz konusudur. Millatan önce 700 yılları ile 500 yılları arasında..

Duruşma Hakimi- Hayır, bu söylediğinin kaynağı ne, tarih belgesi ne?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Şimdi ben bu hususta yine mahkeme heyetine yönelik bir nokta üzerinde durmak istiyorum. Şöyle ki; her millet ortaya çıkarken veya kendi tarihini ortaya atarken ille dikili taşlardan yararlanır veya matbaa araçlarından, mühürlü belgeli araştırmalardan faydalanır diye bir şey yoktur. Pek çok belge, meşhur bilginlerin, tarihçilerin anılarından, bunların hazırlamış olduğu eselerden de ortaya çıkartılabilir.

Duruşma Hakimi- Kaynağını soruyorum size. Hangi kaynaktan öğrendiniz bunu?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Bu konuda tarihçilerin bilgileri var. Örneğin bizzat Herodot'un bu konuda açıklamaları vardır. Yine, daha sonraki yüzyıllarda da pek çok tarihçinin bu konuda belgeleri vardır ve ben bunların çoğunu okudum. Ansiklopedilerde bu konuyu araştırdım, seminerlerde tartışma konusu yapıldı, dinledim. Yani bu konuda pek çok belge vardır: fakat şu bir gerçektir: bir millet kendi bağımsızlık mücadelesini gerçekleştirmeden, bu konuda uzun araştırmalara girmeden kendi tarihini açık, net biçimde ortaya çıkartacak imkanlardan yoksundur, böyle bir şeyi toparlayıp bir araya getiremez. Bugün Kürtlerin varlığıyla ilgili Londra'da, Paris'te, Bağdat'ta, Şam'da, İstanbul'da bizzat müzelerde pek çok belge söz konusudur: ama bizler bunları araştırma imkanına sahip değiliz. Bunları toparlama, bir araya getirip gerçek tarihimizi aydınlığa çıkartma imkanından yoksunuz.

Bunu mahkeme heyetinin böyle kabul etmesi gerekir. Yani biz bugün kalkıp da belgelerimiz şunlar, şunlardan diye ortaya sürecektir imkan ve olanaklardan yoksunuz. Ama bu belgelerden çeşitli tarihçiler tarafından derlenmiş broşürler, kitaplar vardır. Dedim, biz bunları okuduk, değerlendirdik. Kaldı ki...

Duruşma Hakimi- Hangilerini okudunuz?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Demin belirttim. Bu konuda Kürtlerin kökeniyle ilgili bir iki kitap okudum. "Kürdistan Üzerinde Mücadeleler" olarak...

Duruşma Hakimi- Yazarı kimdi bunun?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Kürtlerin kökeniyle ilgili Nikitin'in bu konuda vardır. Bunun dışında çeşitli tarihçilerin ve siyaset adamlarının hazırladıkları Kürdistan üzerindeki mücadeleleri veya çeşitli aşamalarındaki mücadeleleri veya çeşitli aşamalarındaki mücadeleleri dile getiren belgeler niteliğinde olan yazılar vardır. Dün arkadaşım da değindi. "19'ncü yüzyılda Kürdistan üzerinde mücadeleler" diye bir broşür var. Bunu okudum. Bunun dışında yine "Çağdaş Kürdistan tarihi" diye cumhuriyet döneminde Kürdistan'daki

uygulamalar ve Kürdistan'ın durumunu anlatan kitabı okudum. Ve bunun gibi daha pek çok broşür. "Doza Kürdistan" diye bir broşür elime geçti, bunu okudum. Bunun dışında özellikle Abdullah Öcalan arkadaşın bu konuda geniş araştırmaları ve kendisinin bir tarih anlayışı vardır. Aslında Kürdistan'a bakışı anlayışı vardır. Bu Serxwebun'da esas olarak, yani temel hatlarıyla yer almaktadır. Bu arkadaştan biz tarihi dinlediğimiz ve öğrendiğimiz pek çok şey vardır. Ve bütün bunlardan başka, bizce daha çok önemli olan mevcut koşullardır. Objektif durumdur. Yani Kürdistan'da bulunuyoruz bugün. Ve ortada objektif bir durum söz konusudur. Kürtlerin bizzatihi varlığı, Kürt toplumunun Türkiye'deki toplumsal yapıdan, kültürel, sosyal yönlerden farklı yanları açıkça görülmektedir ve bizler de bunu görmekteyiz.

Duruşma Hakimi- Nerede, farklılık nerede? Kültürel yönden farklılık nerede oluyor?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- şimdi bu farklılığın inkarı, bilmiyorum yani, nasıl mümkündür?

Duruşma Hakimi- Hayır, nerede farklılık var kültürel yönden? Farklılık nerede?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Şu var, örneğin özellikle Ortadoğu'da İslamlığın gelişmesiyle birlikte ortak ananeler, gelenekler gelişmiştir. Ve Kürtlerle Türkler de uzun süre yanyana yaşadıkları için aslında pek çok adet ve gelenekleri birbirine karışmıştır, ama hala farklılığını koruyan şeyler de vardır. Ben burada tek tek sıralamaya gerek görmüyorum yani. Hani kültürel değerler olarak kabul edebileceğimiz çeşitli ananeler, gelenekler; farklı ananeler ve geleneklere vardı ve bunları uzun boylu anlatmak mümkün; ama şu anda ben gerek görmüyorum. Bir dil vardır. Burada siz üzerinden duruyorsunuz. Birkaç dilden oluşma biçiminde bir şey kullanıyorsunuz. Ben biçiminde bir şey kullanıyorsunuz. Ben bunu kesinlikle reddediyorum. Ortada bir dil vardır. Yani bunun inkarı mümkün değildir. Biz pekala anlaşıyoruz. Burada siz Türkçe bilmeyen birkaç kişiyi anlayabilmek için, binlerce kilometre uzaktan, Doğubeyatızlı bir eri getirip burada tercüman olarak dinlettiniz, ifadesini aldırınız. Biribirinden yüzlerce kilometre uzakta olan insanlar, hiç ilişkide olmadığı, canlı bir ticaret şeyine bile girmeyen bir dili kullandıkları halde, aslında yok edilmeye terkedilmiş bir dili kullandıkları halde pekala anlaşabiliyorlar.

Duruşma Hakimi- Bu dili neden Kürtçeye mal ediyorsunuz? Bu dilin %90'ı Farsça, %10'u Acemce, bilmem ne. Yani hangi kelimeleri Kürtçe de, Kürt dili diye ortaya çıkıyorsunuz?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Şimdi, millet olarak, biz esas olarak Acemlerle..

Duruşma Hakimi- Arapça'dan al, Farsça'dan al. İngilizce'den al, Kürtçe diye ortaya bi dil çıkart.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Bu durum böyle değildir. Çeşitli diller birbirine yakındır. Siz eğer Fransızca'yı, Almanca'yı ve İngilizceyi biliyorsanız veya belirli ölçede bilginiz varsa bu konuda, bileceksiniz ki, Fransızca ve Almanca karşılaştırıldığında gramer hemen hemen aynı olduğu gibi, pek çok kelime de birbirine çok benzemektedir. Yani bir telaffuz farklılığı var adeta.

Duruşma Hakimi- Siz bu hususta araştırma yaptınız mı, dil hususunda?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Bilgim vardır. Ben özel dilci değilim; ama bu konuda bilgim vardır. Bu hususta okumuştum. İngiliz dilinin üzerine çalışmalar yapmışım. Örneğin Hacettepe Üniversitesinde 1 sene İngilizce okudum. Gramerini biliyorum. Kürtçenin gramerini de biliyorum. Farsça'nın gramerini de biliyorum. Türkçe üzerine de çalışmam olmuştur. Türkçe gramerini de biliyorum. Bir defa esas olarak Kürtçe ile Türkçe arasında gramerik bir ayrılık vardır. Yani cümlelerin kuruluşunda temel olan, dilde esas olan gramerdir ve Kürt dilinde belli bir gramer söz konusudur. Bu da batı dillerine benzemektedir.

Duruş Hakimi- Farsça ile karşılaştırdınız mı?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Farsça ile benzerliği şudur. Ben, şunu söyleyeyim, İngilizce ile de benzerlikler arz etmektedir Kürtçe. Grammer olarak hemen hemen çok az bir farklılık vardır. Çünkü Batı dil grubundandır esas olarak. Yani Batı dil grubuna bu konuda çok benzemektedir Kürtçe'nin gramerik durumu. Farsça ile ise çok daha büyük yakınlığı söz konusudur. Çünkü biz millet olarak, yani Kürtler tarihi boyunca Türklerle yanyana yaşadıklarından çok daha fazla Perslerle veya İranlılarla yanyana yaşamışlardır. Ve hatta Perslerle aynı soydan geldiklerinden dil benzerlikleri, kelime benzerlikleri doğal olarak çok daha fazladır; ama bu hiç bir zaman Perslerle Kürtlerin aynı olduğu veya Kürtlerle Perslerin ortak bir dil kullandığı, Farsçayı kullandığı şeyine götürmez. Ben bu hususu daha fazla derinleştirmekten yana değilim; ama objektiftir, açıktır. Bunu inkari mümkün değil; ama gelişmemiştir, körelmiştir, pek çok kelimesi unutulmuş veya çeşitli dillerden kelime almıştır. Bu konuda benim iddiam yoktur. Çok güçlü bir dildir veya şöyle bir dildir, böyle bir dildir, övmeye gerek görmüyorum yani; ama ortada bir dil söz konusudur. Grameriyle, şuyuyla, buyuyla açıktır.

Duruşma Hakimi- Şimdi, gecelim.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Bir husus kaldı. Ona da değineyim. Bir de Hareketimizin zorbalık yaptığı halkı göçe zorladığı biçiminde iddialar vardır. Burada arkadaşlarım üzerinde uzun uzun durdular. Ben de bu konuya bir iki şeyle değinmek istiyorum. Arkadaşlarım beni tatmin etmedi. Bu konudaki açıklamaları yetersiz buluyorum. Onun için şunu söyleyeyim. Halk göçe zorlanmıştır. Bu doğrudur, ama halk ne zamandan beri göçe zorlanmıştır?

Kimi dönemlerde halk bizzatihi mecburi iskâna tabi tutulmuştur. Örneğin denilmiştir ki, şu, şu, şu aşiretler şu yöreye gitsin. Bu, Sultan Hamit döneminde de yapılmış, cumhuriyet döneminde de yapılmıştır. Kimi zaman olmuştur, halk göç etmek zorunda bırakılmıştır. Yani resmi olarak sen şuradan kalk şuraya git denilmemiştir; ama adeta buna zorlanmıştır. Ülkemizde yüz yıllardır sömürgeci politika uygulanmamaktadır. Bu, Safevi imparatorluğu tarafından uygulanmıştır. Bu Osmanlı İmparatorluğu döneminde uygulanmıştır. Daha sonra bu Ortadoğu'da meydana gelen çeşitli devletler tarafından. Örneğin Türkiye Cumhuriyeti tarafından, örneğin Türkiye Cumhuriyeti tarafından da uygulanmıştır ve ülkemizde esas olarak yerleşik bir ekonomi düzeni oluşturulmuştur. İddiamız şudur: Talan ekonomisi geliştirilmiştir ülkemizde. Yani ülkemizde, gerek sermayenin yatırılması biçimi olsun, gerek yolların döşenmesi biçimi olsun, gerek çeşitli alanlarda üretime geçiş olsun, bunların tümü kaynaklarımızın alınıp götürülmesine yöneliktir. Dikkat edilirse yolların da ona göre döşendiği ortadadır. Örneğin Hakkari'ye yol girmezken, Cizre'ye bilmem birkaç koldan asfalt yol gitmektedir.

Duruşma Hakimi- Niye Hakkari'ye yol gitmesin? Hakkari'yi gördün mü sen?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Tamam, yoldan yola fark var yani.

Duruşma Hakimi- Hayir, gördün mü Hakkari'ye sen?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Evet, gitmişim?

Duruşma Hakimi- Ne zaman gittin?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Yakın tarihlerde, 1-2 sene önce gitmiştim, ama yani yol yok derken, Hakkari'nin bizzatihi kendisini değil, bütün yöre olarak kastediyorum, pek çok yer yol gitmezken Cizre'ye iki-üç koldan yol gitmektedir, asfalt yol gitmektedir. Yani bundan kastım şudur; esas olarak ülkemizde inşa edilmek istenen ekonomi kaynaklarımızın götürülmesine yöneliktir. Böyle olunca, elbette halk bir defa kendiliğinden adeta göçe zorlanmıştır. Kaynakları götürülsün, zaten topraklar büyük ölçüde ağaların, böylerin elinde bulunmaktadır. Bu durumda halk geçimini nereden sağlayacaktır? Doğal olarak Çukurova'da, İstanbul'da, İzmir'de hatta Almanya'da bu şekilde göç etmiş, gurbetlik olmuş yüzbinlerce insan söz konusudur. Bunun dışında şu da açık bir gerçektir: Bugün devletle sıkı ilişkiler içerisinde olan bazı feodal-kompradorlar, emirlerindeki silahlı milis güçlerini adeta halkın üzerine sürmektedirler. Bunu yıllardır yapmaktadırlar. Kan davalarını, mezhep ayrılıklarını körükleyerek halkı köyünden, arazisinden koparmakta ve malına, mülküne el koymaktadırlar. Bu açıktır yani, bunun binlerce örneğini gösterebiliriz. Bu Siverek'te de olmuştur. Hilvan'da da olmuştur, Kızıltepe'de de, Batman'da da olmuştur. Doğubeyazıt'ta da olmuştur. Bizzatihi pek çok yerinde bu olmuştur. Bizatihi Mehmet Bucak bilmem şu tarihte her türlü malı mülkü elinden alındığı halde veya içte rakipleriyle girdiği çatışmada herşeyini kaybettiği halde. 5-10 sene sonra pekala görülmektedir. Bu nereden gelmektedir? Nasıl şekillenmektedir? Nasıl teşekkül etmektedir? Bu, zor kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bölgede ilk olarak kan döken Hareketimiz olmamıştır, Mehmet Bucak, Süleymanlar ve diğerleri, Batman'da Ramanlılar kendi silahlı güçleriyle Hareketimizin çatışması doğmadan önce sık sık peş peşe Bucak arasındaki çatışmalardan hemen önceydi. Pek çok köy aynı aylar içinde yakalıp yıkıldı. Arşivler karıştırılırsa bu pekala görecektir. Yani yüzlerce nisanın bu şekilde katledildiği, öldürüldüğü ve yerinden yurdundan edildiği bir gerçektir. Esas olarak şunu demek istiyorum; halka zorbalık yapan biz değiliz. Halka, zorbalık yapanlar demin saydığım güçler olmuştur, göçe zorlanmıştır adeta ve halk göç etmiştir. Çukurova bu şekilde dolmuştur, İzmir, Manisa, Mersin hatta Almanya'ya kadar bu şekilde binlere masum insan yerini yurdunu terk ederek zaten göç etmiştir, gitmiştir. Bu hareketimizin ürünü değildir, yani Hareketimizin ortaya çıkardığı bir sonuç değildir.

Duruşma Hakimi- Evet

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Evet, iddianamedeki iddialara karşı belirtmek istediğim hususlar aşağı yukarı bunlardır. Ben şu anda esas olarak kendi ifademi vereceğim. Mücadeleye katılımı, daha doğrusu kendi faaliyetlerimi anlatırken, bir bakıma kendim eskiden beri hareket içerisinde görev aldığım için, aynı zamanda Hareketin gelişme seyrini koymuş olacağım. Yani ikinci bir defa Partinin kuruluşunu ele almak istemiyorum, kendi faaliyetlerimle partileşmeyi bir arada izah etmeye çalışacağım. Ben esas olarak 1970'lerden sonra, yani lise öğrenciliğim döneminde devrimci düşüncelere sempati duydum. Kitap okuma alışkanlığım da ortaokul döneminden beri vardı, lisede de siyasi şeylere- ki, o zaman Türkiye de bu yönde çalışmalar ve çabalar vardı- teşvik edildik. Ben özellikle daha çok siyasal nitelikte kitaplara yöneldim, devrimci düşüncelere kanalize oldum. Lise öğrenciliğim

döneminde çeşitli Marksist-Leninist klasikler okudum. Tabii o zaman bunların hepsini tam kavradığımı söylemem. Daha sonraki yıllarda Ankara Hacettepe Üniversitesine girdim.

1974-1975 yıllarında burada daha hızlı bir araştırma ve incelemeye başladım. Yine çeşitli Marksist-Leninist klasikleri okudum, tartışmalar, seminerlere katıldım ve sorunu biraz daha net olarak kavramaya çalıştım. Dernekler, örneğin AYÖD vardır mesela, ben AYÖD'e gidiyordum. Burada seminerler yapılıyordu, ben de seminer çalışmalarına katılıyordum. Bunun dışında, öğrenci grupları arasında tartışmalar oluyordu. Bu şekilde Marksizmi, Leninizmi kavradım. Bunun dışında bölgemizin durumunu, ülkemiz Kürdistan'ın ve Türkiye'nin durumunu, toplumsal yapıyı kavramaya çalıştım. Burada bölgemizde ve ülkemizde gerici ilişkilerin halkı ne derece mağdur durumdaki bıraktığını anladım. Çeşitli reformist akımların ve kendisini ilerici diye gösteren çeşitli düşüncelerin öteden beri aslında bir mesafe katedemediklerini siyasal olarak iktidarların dümen suyunda gittiklerini, mevcut düzenin bu şekilde basit yöntemlerle değiştirilemeyeceğini, bir devrimin gerekli olduğuna ben de inandım. Yani o zaman çeşitli siyasi gruplar devrim tezini ileri sürüyorlardı, parlamenter yoldan değil, toplumun veya daha doğrusu mevcut düzenin değişmesi için bir devrimin gerekli olduğuna inanlar vardı, ben de öğrendiğim bilinçlendiğim, gördüğüm ve siyasal olarak geliştiğim oranda anladım ki bir devrimin gerçekleşmesi gerekir. Yani mevcut gerici düzenlerin, bölgedeki mevcut gerici düzenleri, bölgedeki mevcut gerici ilişkilerin lağvedilmesi için -ki, henüz Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi kafamda şekillenmiş değildi- genel olarak bölgede, özel olarak Türkiye'de bir devrimin gerekli olduğuna inandım. Bende bu şekilde siyasal kanaat geliştikten sonra, yani bir devrimin gerçekleştirilmesi gerektiği kanaati geliştikten ve şekillendikten sonra...

Duruşma Hakimi- Marksist bir devrim.

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Tabii Marksist anlayışta bir devrim. Bu ulusal kurtuluş devrimi de olabilir, bir sınıfsal devrim de olabilir. Marksizm mutlaka sosyalist devrimdir diye bir şey yoktur. Marksist bir anlayış vardır, Marksist bir ideoloji vardır, bu ideoloji çeşitli ülkelerdeki ulusal kurtuluş hareketlerine de öncülük edebilir, sınıfsal kurtuluş hareketlerine de. Yani bu ideoloji mutlaka sosyalist bir devrime götürür biçiminde bir anlayış yanlıştır. Biz bu anlayışa karşıyız. Bu, tarafımızdan daha çok Troçkist bir anlayış olarak değerlendirilmektedir. Yani Marksizmden bir sapma olarak değerlendiriyoruz. Halbuki bizce önemli olan- ki Marksizmde canlılığı koruyan, yaşatan da odur- Marksizmin çeşitli ülkelerin koşullarına indirgenmesidir. Marksist anlayışın ulusal kurtuluş hareketlerinde öncü bir ideoloji haline getirilmesi önemlidir. İddianamede bu husus yanlış belirtilmiştir. O zaman ben de Marksist bir anlayış hakimdi, mutlaka sosyalist bir devrim gerekirdi, ülkemiz koşullarında bir devrimin gerekli olduğuna inanıyordum, ama bu henüz Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi biçiminde şekillenmiş değildi. Onu belirtmek istiyorum. Ben bu kanaate vardıktan sonra dediğim gibi, bu şekilde düşünen, yani bir devrim öneren çeşitli kişiler ve gruplarla o zaman temaslarım oldu. Dernek dışında çeşitli çalışmalar vardı ve eskiden beri faaliyet yürüten Kürtçü diye adlandırdığımız çeşitli akımlar vardı, yani bizim teslimiyetçi gruplar olarak, reformistler olarak değerlendirdiğimiz çeşitli akımlar vardı. Bunlar geçmişti TİP içinde yer almış insanlardı, DDKO (Doğu Devrimci Kültür Ocakları)'da yer almış çeşitli kişilerle- ki, 1974'ten sonra yeniden çeşitli faaliyetlere başladılar- temasım oldu. Yine bizim sosyal-şöven guruplar olarak değerlendirdiğimiz Türkiye'deki çeşitli sol gruplarla ilişkilerim oldu ve o zaman canlı olarak daha çok Kürdistan meselesi tartışılıyordu. Hem bizim, teslimiyetçi, reformist olarak değerlendirdiğimiz Kürt grupları, hem de Türkiye'deki sosyal-şöven olarak değerlendirdiğimiz çeşitli gruplar, Kürdistan meselesini sık sık tartışıyorlardı. Ben bu her iki

anlayışa da bir türlü uyum sağlayamıyordum. Kürt grupları, yani reformist, teslimiyetçi olarak değerlendirdiğimiz Kürt grupları aslında Kürdistan'ın somut koşullarından kalkmıyorlardı. Kuyrukçu bir anlayışa, reformist bir anlayışa sahip idiler. Bağımsızlık temelinde mücadeleyi düşünmüyorlardı, reformlar ileri sürüyorlardı. Örneğin Kürt dili ile eğitim yapılsın, Kürtçe anadil olarak bölgede kabul edilsin, Kürdistan'daki çeşitli tabakalara daha iyi yaşama olanakları sağlansın biçiminde düşünceleri, talepleri vardı ve esasa olan bu idi. Faaliyetleri daha çok siyasi olmaktan ziyade kültürel nitelikte idi. Bu nedenle ben bu anlayışları milliyetçi anlayışlar olarak değerlendiriyordum. Yani emekçi sınıfların Kürdistan'daki milyonlar emekçinin, yoksul köylünün, proleterin gerçek kurtuluşunu sağlayan düşünceler olarak görmüyordum. Bu nedenle tatmin olmuyordum ve bu tür grupların herhangi birine angaje olmadım. Örneğin 1975 başında DDKD derneği kurulduğunda pek çok kişi bu derneğe üye olduğu halde, Kürdistan'da pek çok genç bu derneğe üye olduğu halde ben kendim tatmin olmadığım için bu dernekle ilişkim olmadı. Yine Türkiye'deki çeşitli gruplar sosyal-şoven olarak kabul ettiğimiz çeşitli gruplar Kürdistan'ı ve Kürdistan'daki objektif yapıyı gözardı ediyorlardı. Kürdistan Bağımsızlardı. Gerçi benim de bu konuda henüz tamamiyle netleşmiş düşüncelerim yoktu. Ama onlar bu yönde bir inkar tezi geliştirdikleri için, şunu söylüyorlardı; sadece Kürtler vardır, ama tarihsel bir haksızlık olmuştur, geçmiştir. Bu artık Türkiye'deki devrim sorunudur, esas olarak Kürtlerin kurtuluşu da Türkiye'deki emekçi sınıfların kurtuluşuna bağlıdır biçiminde düşünceler ileri sürüyorlardı. Fakat sorun onların koyduğu gibi değildi. Yani olmuş-bitmiş bir mesele değildi mesele. Parçalanmış bir Kürdistan vardı, parçalanmış bir toplum vardı, son derece geri ortaçağ karanlıklarında kalmış bir toplumsal yapı söz konusuydu.

Bu toplumsal yapının Türkiye'deki devrime ayak uydurabilme olanağı yoktu. Bu toplumsal yapının Türkiye'deki devrimle berabare, daha doğrusu bu devrimi bekleyerek düzelme yoluna gitmesi, esas olarak soruna çözüm getiremezdi. Bu nedenle, Kürdistan Devrimi temel olarak reddettiklerinden, yadsıdıklarından, Kürdistan sorununa gerçekçi bir çözüm, bir yaklaşım getirmediklerinden, bu sosyal-şoven gruplarla da, Türkiye'deki bu sol gruplarla da benim o zaman kadar 1975 yıllarına kadar canlı bir bağım olmadı. Ben Kürdistan'daki emekçi sınıfların gerçek kurtuluşunu sağlayacak bir devrim tasarlıyordum kafamda ve bu şekilde çeşitli öğrenci arkadaşlarımla tartışmalarım oluyordu. Benim gibi düşünenler veya daha önce bu yönde şekillenmiş düşünceler vardı ki bu düşünceler bende şekillenirken çeşitli arkadaşlardan esinleniyordum. Kitaplardan da okuyordum. Marksizm ve Milli mesele, ulusal sorun, sömürgeler sorunu diye bir kitap vardı, okudum. Çağımızda ulusal kurtuluş hareketlerinin dünya devrimci hareketinin bir paçası olduğu düşüncesi artık bende hakim olmuştu, öğrenmişim, kavramışım bunu. Günümüzde burjuvazininin ulusal kurtuluş hareketlerine öncülük edemeyeceğini, ulusal hareketlerine öncülük edemeyeceğini, ulusal kurtuluş mücadelesinin bir pazar mücadelesi olmadığını, artık bu şeyden çıktığını ve emekçilerin gerçek kurtuluşunu sağlayacak bir ulusal kurtuluş hareketinin bizzatihi emekçilerin öncülüğünde, proletaryanın öncülüğünde gelişebileceği düşünceleri kafamda şekillenmişti. Kürdistan'da bir bağımsızlık hareketi geliştirebilir, bunun şartları vardır biçimindeki düşünceler de, bende giderek geliyordu. Şahin Dönmez benim okul arkadaşımdı, Hacettepe'dendi. Şahin Dönmez'le temaslarım vardı, tartışıyorduk, bu konuda düşüncelerimiz birbirine yakındı. Benden önce Şahin'in Abdullah Öcalan ve yanındaki bir grup arkadaşıyla birlikte Kürdistan üzerine yeni tezler geliştirdiklerini, Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi adına hareket ettiklerini, düşünceler geliştirdiklerini duymuştum, ama fazla bilgim yoktu. İlk defa Şahin'le temasım oldu. Sonra Abdullah'la tanıştım ve bu konuda Abdullah kendi düşüncelerini bana anlattı, Kürdistan hakkındaki düşüncelerini, o zaman kısır da olsa, netleşmiş olmasa da Kürdistan Devrimi hakkındaki düşüncelerini anlattı, tatmin oldum. Yani, bir bakıma kafamdaki düşünceler de uygun buldum. Kürdistan'da emekçilerin gerçek kurtuluşunu sağlayan bir ulusal kurtuluş hareketinin örgütlenmesinin şartlarının var olduğu ve

bu yönde mücadele verilmesi gerektiğine inandım. Ve esas olarak ilk defa bir akımla angaje oluyordum. Bu tarih aşağı yukarı 1975'in baharıydı. Bu zamana kadar aslında düşünceler şekillenmişti, demin izah ettiğim gibi; Abdullah'ın öncülüğünde bir grup arkadaş bu yöndeki çeşitli düşüncelerini artık netleştirmişti. Kürdistan'ı, Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesini, toplumsal yapıyı ve sınıfların durumunu değerlendirmişlerdi. Yani, aslında benden önce şekillenen bir düşünce söz konusudur. Henüz bir gruplaşma, belirgin bir gruplaşma olmasa da bu şekilde bir düşünce şekillenmesi söz konusudur. Benim bu arkadaşlarla faaliyetlerim hemen başlamadı, sık sık buluşuyorduk, ama benim bu yönde aktif faaliyetlerim yoktu. Dediğim gibi kendim 1975 sonlarında esas olarak faaliyetlere başladım, bulunduğum çevrelerde çalışmaları yürütüyordum. 1975-1976 yıllarında ben yine Ankara'daydım, Kürdistan'da faaliyetlerim olmadı. Bu tarihlerde çeşitli arkadaşlar örneğin; en başta Haki, Kemal, Baki gibi arkadaşlar Kürdistan'ın çeşitli yörelerinde dolaşıyorlardı, geziyorlardı, Kürdistan hakkında bilgi edinmek ve bazı çalışmalar yürütmek, propaganda yapmak için Kürdistan'a gidiyorlardı; ama henüz fazla bir faaliyet Kürdistan da yoktu, ilişkiler gelişmiş değildi. Özellikle Antep ve dersim yörelerine –ki Kürdistan'da ilk faaliyetlerimiz buralarda başlamıştı- bazı arkadaşlar gidiyor, çalışıyorlardı. Benimse Kürdistan'da herhangi bir faaliyetim henüz söz konusu değildi. Esas olarak 1977 ortalarına kadar Ankara'da kaldım ve bulunduğum çevrelerde, özellikle Hacettepe öğrenci kitlesi içerisinde ve Kürdistanlı gençler arasında faaliyet yürüttüm. Yalnız bizleri bağlayan ortak düşüncelerimiz vardı. Bu düşünceler doğrultusunda her arkadaş bulunduğu yörede daha çok kendi inisiyatifini koyarak, kendisi biraz imkanlar yaratarak, maddi olarak da çeşitli imkanlar yaratarak çalışarak veya işte edindiği dostlardan geçimi için para temin ederek faaliyet yürütüyordu; yani daha çok kendi inisiyatifini koyarak aslında arkadaşlar bulundukları yörelerde çalışıyorlardı. Bu daha çok kişisel çalışmaydı, örgütlü bir çalışma değildi. Yalnız, şu bir gerçektir; aramızda bir düşünce birliği artık söz konusuydu denilebilir. Ben 1976 yılında da esas olarak Ankarada kaldım. Bir ara, 1976'nın Mayıs'ı olacak her halde, Hacettepe Üniversitesinde öğrenci olan Fevzi Aslansoy isminde bir devrimci genç ödürülmüştü. O'nun cenaze töreni için Urfa'ya gittim. Suruç'a. Burada cenaze töreninden sonra tahliye oldum ve yine Ankara'ya gittim. 1977'nin yazına kadar, Haki'nin öldürülmesine kadar Ankara'da kaldım. Yine eski faaliyetlerimi sürdürüyordum. 1977'nin haziranında esas olarak Ankara'yı terk ederek Kürdistan'da faaliyetlere katılmayı uygun buldum. Ve 1977'nin yazında ilk defa Kürdistan'da faaliyetlerde bulunmaya başladım. O zaman memleketim olan Bingöl'de, bilahare Diyarbakır'da, Mardin'de, Urfa'da dolaştım. Bu dönemde (dün arkadaşım da ifade etti) aslında yerleşik ilişkilerimiz yoktu; yani bizim Diyarbakır'da, Mardin'de, Urfa'da fazla ilişkilerimiz yoktu; çok sınırlı ilişkiler vardı ki, genellikle öğrenci çevreleriyle idi ve öğrenciler de memleketlerinde pek bulunmuyorlardı. Bu nedenle, yerleşik bir ilişkiden ziyade, aslında mitingler, seminerler oluyordu, bunlara gidiyorduk. Bir nevi düşüncelerimizin propagandasını yapıyorduk. Zannedersem iddianamede bu dönemde bir program taslağının hazırlanmış olduğu belirtiliyor. Bu asılsız bir iddiadır. O zaman bir program taslağı falan ortaya çıkmış değildi. Düşüncelerimiz ilkeleştirilmişti; yani daha çok sözlü propaganda yapıyorduk, ilk defa bu şekilde düşüncelerimiz ilkeleştirilmiş oldu. Ayrıca günüye gönüllü olarak kaldım. Çalışmaları yürüttüm. Viranşehir'de, Kızıltepe'de, Nusaybin'de, Urfa'da yapılan seminerlere katıldım. O zaman Kürdistan Devrimi meselesi üzerine çeşitli seminerler veriliyordu, biz veriyorduk veya başkaları veriyordu, bu seminerlere katılıyordum, veriyorduk, bu seminerlere katılıyordum, düşüncelerimizi ileri sürüyordum. Bu dönemde faaliyetlerimiz daha çok ideolojik temelde geliyordu, propaganda temelinde geliyordu, henüz zaten güçlü ilişkilerimiz falan olmadığı için, fazla hareketimizin imkanları da yoktu. Bu nedenle, şiddet temelinde henüz içinde, zaten bildiriler falan dağıtılmaya başlandı. Zaman zaman bu bildirilerin anlaşılması için çalışma ve propaganda yürütüyordum.

Duruşma Hakimi-Şimdi tüzük hazırlanırken hangi devletin partisinin tüzüğü esas alınmıştır?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Esas olarak proleterya partisi, yani ülkemizin proleteryasına öncülük edecek bir proleter parti, Marksist-leninist ideoloji ve ilkeler temelinde bir partileşme söz konusu olduğu için tüzük de haliyle Marksist-Leninist olan partilerin tüzüğüne benzeyecektir. Marksizme, Leninizme bağlı olan tüm partilerin tüzüğüne benzeyebilir; ama hiçbir partinin tüzüğünün kopyesi değildir. Yani ne Sovyetler Birliği'ndeki Bolşevik Partisinin, ne Vietnam'daki İşçi Partisinin tüzüğünün aynısı değildir, bir...

Duruşma Hakimi- En çok hangisine yakın? Yani en çok hangi şeyden istifade edilmiştir?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Lenin'in örgütlenme anlayışı vardır. Daha doğrusu Marksizmde var, Lenin tarafından geliştirilmiştir. Ana ilkeleri vardır. Çeşitli partiler kurulurken bu ana ilkeleri esas alarak kendi koşullarına da uygulayarak, bazı ekler yaparak tüzüklerini hazırlarlar. Tüzüğümüzde de Marksizmdeki partileşmenin ana ilkelerine bağlı kalmıştır. Yani tüzük 5-10 sayfadan da oluşturulabilir, detaylandırılabilir.

Duruşma Hakimi- Siz amacı gerçekleştirmek için nasıl bir mücadeleyi düşünüyorsunuz?

Mehmet Hayrı Durmuş Arkadaş- Burada bazı arkadaşlarım tarafından izah edildi aslında bu husus, ben de şöyle ifade edeyim kısaca: biz herşeyden önce yani son derece geri kalmış adeta ortacağ karanlıklarında geri kalmış adeta ortacağ karanlıklarında bırakılmış bir Kürdistan toplumunun fertleri olduğumuzu biliyoruz. Bu derece geri bir yapıda olan bir ülkede örgütlenmenin, bir örgütlenme yaratmanın, bir mücadele doğurmanın ne derece zor olduğu da açıktır. Ayrıca ülkemizin ortadoğu içresindeki konumunu biliyoruz; emperyalizmin ve ona bağlı bölgedeki işbirlikçi yönetimlerin ülkemiz üzerindeki sinsi oyunlarını, emelerini de biliyoruz. Bu nedenle mücadelenin bir hayli zorlu geçeceği gerçeğini kabul ediyoruz. Ülkemiz sömürgeleştirilirken -ki, bunun tarihi yüzyılları içeriyor- yani parçalanırken zor kullanılmıştır, her parçası zorla kan dökülerek işgal edilmiştir, hatta tarihin çeşitli dönemlerinde ülkenin ve halkın kaderini değiştirmek için bir takım ayaklanmalar, isyanlar olmuştur, özgürlük için girişimler olmuştur, bu girişimler de her defasında kanla basılmıştır. Bu şekilde milyonları aşan insanın kanı akıtılarak ülkemizi işgal altına alınmış ve sömürgeleştirilmiştir. Uzun süredir, yani yaklaşık 2 bin sene kadardır kendi siyasal otoritesini oluşturamamış, bir merkezi yapıya kavuşamamış ve bu nedenle de ilkel, geri, ortacağ karanlıklarında kalmış bir toplumu bu derece zorla, baskı ile işgal altına alınan bir toplumu kurtarmak için mutlaka yine zora başvurmak gerektiğine inanmışızdır. Yani ciddi bir örgütlenmenin yaratılmasına, işçi-köylüyü temel alan bir örgütlenmeye gidilmesine, bir cepheleşmeye gidilmesi gerektiğine, ülkemizde bağımsızlıktan ve demokrasiden yana olan tüm güçlerin birleştirilmesi gerektiğine, bir halk ordusunun oluşturulması gerektiğine inanıyoruz ve ancak bu şekilde bir yandan güçlü bir halk birliğinin ve bir halk cephesinin yaratılması, öte yandan yine bir halk ordusunun yaratılması ve uzun süreli bir halk savaşının verilmesiyle ülkemizin kurtulabileceğine inanıyoruz. Anlayışımız özet olarak budur.

Başkan
Duruşma Hakimi
Üye Hakim
Stenograf